

інтенсивного навчання англійської, у форматі English for special purposes, курсів методології наукових досліджень та методології викладання. Що стосується іноземної мови, то на сьогоднішній день в Грузії існує теза, що після університетська освіта (PhD) повинна мати не лише національну, але і інтернаціональну цінність, відтак мовою наукових публікацій рекомендовано англійську. Навчання новим професійним компетентностям відбувалося в межах ресурсних центрів, літніх шкіл, круглих столів, воркшопів з іноземцями, через програми стажування викладачів за кордоном.

Що цікаво, від самого початку припускалося: нарощення нових вмій та навичок інкорпорується в стару систему освіти та почне її змінювати, однак такі надії не справдилися. Крайній результат вдавалося досягти, створюючи окремі підрозділи (навчальні центри при інститутах), котрі починали жити власним проєвропейським науковим життям не будучи у прямому підпорядкуванні загально університетському менеджменту. Навіть через 5-6 років після початку інтенсивних реформ у ВНЗ відчувався брак стратегічного планування, відсутність задекларованої децентралізації, значний супротив та тягіння до пострадянської структури управління, підходів до навчання, нестача кваліфікованих адміністраторів, не розуміння нових принципів взаємин, нестача діалогу між різними ланками системи. Актуальним звучало питання, котре, мабуть, непокоїть і нас: як зробити так, щоб окремі інновації перетворилися на загальноакадемічний тренд?

Література

1. Michael S.O. (2004) In search of universal principles of higher education management and applicability to Moldavian higher education system. International Journal of Educational Management. Vol.18, is.2, p.137.
2. Chitashvili M. (2006) Institutionalisation of new graduate programs and resistance old soviet style universities in transition. Higher Education Close Up3. SRHE, International Research Conference, Lancaster UK, 24-26th of July 2006.

ІННОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Юрочко Світлана Анатоліївна

Маріупольський державний університет

87529, вул. Азовстальська, 103-8, м. Маріуполь, Україна yuro4cko40@yandex.ru

Стаття присвячена огляду основних інноваційних тенденцій розвитку в освіті України. Розкрито зміст визначених тенденцій та перспективи їх реалізації.

Початок ХХІ століття характеризується дуже швидкими і глибинними трансформаціями всіх сторін суспільного життя. Освітня галузь набуває інтенсивного реформування відповідно до вимог часу у процесі створення принципово нової системи загальної освіти, яка поступово замінюватиме традиційну. Модернізація системи освіти пов'язується насамперед із запровадженням до освітнього середовища інновацій, в основу яких покладено цілісні моделі навчально-виховного процесу.

У ході аналізу науково-педагогічної літератури (І. Дичківська, О. Дубасенюк) встановлено, що у розвитку системи освіти України можна виділити декілька характерних інноваційних тенденцій. Визначимо основні з них.

1. Гуманістична спрямованість освітніх інноваційних процесів.
2. Найголовнішою умовою навчально-виховного процесу є його особистісна зорієнтованість, спрямована на те, щоб кожний вихованець став повноцінним, самодостатнім, творчим суб'єктом діяльності, пізнання, спілкування, вільною і самодіяльною особистістю. Саме в цьому і полягає гуманістична спрямованість навчально-виховного процесу, центром і метою якого є особистість вихованця

[1, с. 18].

3. Інформатизація освітніх процесів.
4. Одним з найважливіших механізмів, що впливають на всі основні напрями реформування освітньої системи України, є її інформатизація, яка розглядається як необхідна умова і найважливіший етап інформатизації країни в цілому. Основою переходу від індустріального етапу розвитку суспільства до інформаційного є нові інформаційні технології. Інформатизація освіти дозволяє ефективно використати переваги нових інформаційних технологій.
5. Формування ключових компетентностей.
6. Одне з пріоритетних завдань сучасної школи – формування ключових компетентностей учнів, адже саме від цього залежить наскільки вони будуть адаптованими до соціального середовища, здатними оперативно приймати правильне рішення в нестандартних ситуаціях, вмітимуть аналізувати й контролювати власну діяльність та робити правильні висновки в умовах прискорення темпів розвитку.
7. Формування вміння самостійно вчитися впродовж всього життя.
8. Життя в сучасному високотехнологічному світі, де швидко з'являються десятки нових професій і відмирають застарілі, де вимагається насамперед творчість, уміння вчитися впродовж усього життя стає пріоритетом.
9. Неперервність освіти.

Неперервна освіта супроводжує процес зростання освітнього потенціалу особистості протягом життя, який організаційно забезпечений системою державних та суспільних інститутів і відповідає потребам особистості й суспільства. Метою неперервної освіти є становлення й розвиток особистості.

Таким чином, розвиток сучасної системи освіти в Україні характеризується реалізацією інноваційних тенденцій, що сприяють модернізації освіти загалом.

Література

1. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: підручник. – Київ, Академвидав, 2012. – 352 с.
2. Дубасенюк О.А. Інновації в сучасній освіті // Інновації в освіті: інтеграція науки і практики: збірник науково-методичних праць / за заг. ред. О.А. Дубасенюк. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. – С. 12–28.

ЗБЕРЕЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА ЯК НАПРЯМ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Яценко Аліна Вікторівна, Швед Ольга Петрівна

Національний університет "Львівська політехніка"

79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна, iatsenko.alina@gmail.com

Доповідь присвячена управлінню процесом збереження психологічного здоров'я працівника у галузі соціальної роботи. Висвітено можливі кроки керівника під час процесу управління, акцентована увага на методах профілактики порушень психологічного здоров'я внаслідок професійної діяльності.

Поняття психологічного здоров'я працівника можна визначити так: відносно стійкий стан організму й особистості, що дає змогу усвідомлено здійснювати й забезпечувати свої індивідуальні й суспільні біологічні та соціальні потреби, виконувати професійні обов'язки та мати високу ефективність розумової праці.